

[Pelle Voigt]

ler. Det, denne forespørgsel handler om, og det står faktisk i den, og vi har snakket en del om det her, er værtslandsnationsaftalerne, det er Host Nation Support. Omkring disse ting er der ikke offentliggjort noget som helst andet end en 3-4 linjer i hver af disse årsredegørelser, mens man altså faktisk, som jeg nu får lejlighed til at dokumentere det udførligt over for forsvarsministeren i den kommende tid, detaljeret i Vesttyskland har oplyst, hvad det drejer sig om af mennesker og materiel, der skal anvendes i denne sammenhæng.

I Vesttyskland indgår der omkring 100.000 mand militært personel i disse aftaler og 93.000 civile, som skal udskrives på den ene eller anden måde. Dette er specifikt og detaljeret oplyst over for den vesttyske befolkning og over for Forbundsagen. I Danmark kan vi ikke engang, når vi rejser en forespørgselsdebat i Folketinget som i dag, få at vide, hvor mange aftaler der er, endnu mindre hvor mange mennesker de omfatter.

Hr. Jens Thoft spurgte, hvad det er, der er i gang i Esbjerg Havn, hvad det er, der er i gang i Hanstholm, hvad det er, der er i gang i Hirtshals. Jeg kunne spørge, hvad det er, der er i gang i Korsør. Jeg kunne spørge, hvilke nye planer der foreligger omkring Flyvestation Vedbæk. Jeg kunne gentage min undren over, hvordan det kan lade sig gøre, som jeg kan læse det i vesttyske kilder, i den sidste WINTEX-øvelse pludselig fra luften at landsætte den 9. amerikanske infanteribrigade. Der må findes nogle støttestrukturer dér også; men intet kan man få at vide. Det må vi have rettet op på.

Forsvarsministeren (Collet):

Hr. Pelle Voigt og hr. Jørgen Estrup spurgte samstemmende, om selve aftalerne var omfattet af grundlovens § 19. Det er et teoretisk spørgsmål, men under alle omstændigheder kan man sige, at aftalerne, hvis de får et reelt indhold, altså hvis forstærkninger faktisk skal tilkaldes, er undergivet parlamantarisk kontrol, og dermed ligger der jo en sikkerhed i dette.

Lasse Budtz (S):

Jeg tror, det er helt åbenbart for de fleste af os, at hr. Pelle Voigt ikke behøver at få hjælp i denne debat. Men jeg vil dog gerne sige, at det forekommer mig at være fuldstændig indlysen-

de rigtigt, at der er et langt højere informationsniveau i næsten alle de lande, vi sammenligner os med, end i Danmark. Det er rigtigt, at man i den amerikanske kongres næsten kan gå ind og slå alle disse ting op, ganske enkelt. Hvad der måtte mangle i den amerikanske kongres, det kan man såmænd finde i New York Times og Washington Post og lignestillede blade. De har en tradition, som er meget fornem og langt, langt bedre end vores, og jeg er ked af at måtte sige det, men meget ofte er de kommenterende artikler, oplysende artikler, man kan finde i disse blade, bedre end dem, man ser fra officiel side i mange af NATO-landene, inklusive Danmark. Lad der ikke være ringeste tvivl om det.

Men da jeg gerne vil være positiv, vil jeg gerne sige, at jeg har et par taksigelser at fremføre. Jeg vil gerne takke forsvarsministeren for nu også i sidste omgang så klart at have fremhævet, at der kommer ingen forstærkningsstyrker til Danmark, hvis de ikke tilkaldes af regering og Folketing. Det er utrolig vigtigt for os, at denne parlamentariske kontrol bekræftes, og vi er glade for, at den nuværende regering også bekræfter den.

Så takker jeg selvfølgelig for den brede tilslutning til det dagsordensforslag, som Socialdemokratiet har fremsat. Jeg synes, at man skal koncentrere sig om den fremgang, dette forslag faktisk indebærer, i stedet for at blive ved med at fremhæve alle de negative ting. Det er en fremgang, at vi nu vil få mulighed for at kontrollere disse forstærkningsaftaler, og det er vores pligt at holde regeringen i gang med informationen, og det skal vi vide at gøre i Socialdemokratiet, og jeg er sikker på, at andre partier også vil gøre det. Heri ligger den fremgang, som denne debat har fremkaldt, og det takker vi for.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg synes jo, at SF's forskellige repræsentanter i dag selv meget klart har illustreret deres fra vores andres fundamentalt forskellige holdning til disse spørgsmål. F.eks. fornægter hr. Jens Thoft ikke sin fortid trods SF's mange såkaldt realistiske krumspring, for hr. Jens Thoft afslørede igen i dag, at han lider af en helt grundlæggende mistro til, hvad han kalder de militære planlæggere: De vil faktisk ikke noget hellere end at tilkalde forstærkninger – jo før, jo bedre – og dermed – postulerer hr. Jens Thoft